

nr. 80 / 02 – 15 august 2015 – apariție bilunară

DIMITRIOS

Foaia parohială a Bisericii Sf. Dumitru - Poșta

www.sfantuldumitruposta.ro revista.dimitrios@yahoo.com
<https://www.facebook.com/RevistaDimitrios>

CVVNTVL SĂPTĂMĂNII

Câtă credință avem?

pr. paroh Mihai Gojgar

Slujbele ocazionale, în special cele funebre, desfășurate în afara spațiului în care slujesc zi de zi, îmi oferă prilejul de a mă afla în mașină cu persoane pe care nu le cunosc, sau nu le cunosc foarte bine. Se întâmplă ca drumul până la cimitir să fie pigmentat cu informații despre consumul de motorină al mașinii, despre agricultură și politică, dar mai apar și conversații cărora le pot face față prin specificul misiunii mele. "Eu cred, părinte, dar mai am și eu...deh...ca toți oamenii... îndoilele mele". Așa mi-a spus domnul de la volan, într-o caniculară sâmbătă de anul acesta. "Știți ce cred eu? Că, de fapt, nu credem. Că dacă am avea credință cât un grăunte de muștar, multe lucruri ar deveni nu posibile, ci realități". A fost o intervenție nespecifică mie, dar am simțit că interlocutorul poate să suporte și o declarație crudă și tranșantă precum aceasta; de prea multe ori spunem fraze căldicele, care să nu supere, să nu jeneze, să nu afecteze. În condițiile în care nu știm ce reacție ar putea avea celălalt, găsesc că așa se cuvine, să îl ferim de furie, deznădejde sau întristare. Dar dacă simțim că ochii care ne privesc pot primi adevăruri neambalate, nu ar fi deloc rău să îndrăznim să ne spunem părerile.

Așadar, omul acesta s-a văzut în ipostaza în care se punea problema existenței credinței sale.

I-am spus că nu e singur, că împărtășim aceleași dileme. Cum ar putea fi altfel? Nu avem majoritatea dintre noi îndoieli? Și cred că de aici vin și o mare parte din problemele noastre.

În episodul evanghelic din duminica a IX-a după Rusalii, *Umblarea pe mare și potolirea furtunii* (Matei XIV, 22-34), Mântuitorul Hristos Își face apariția în mod cu totul surprinzător la mare distanță de țărm, pășind pe valuri. Era aproximativ ora trei dimineața. Ucenicii sunt îngroziți, nu doar din cauza valurilor, ci și a acestei năluci care le spune să îndrăznească, să nu se teamă (v. 27). Petru vrea să se convingă și îi cere lui Iisus, dacă e într-adevar El, să-l facă să meargă pe mare. Mântuitorul îl cheamă spre El, apostolul

începe să meargă, entuziasmat de întâlnirea cu Fiul lui Dumnezeu, în circumstanțe supranaturale. Îmi imaginez săritura lui din barcă, zâmbetul plin de încredere, primii pași făcuți peste apa tulbure... Da! Aceasta era credința! Îmi imaginez, însă, și clipele următoare. Pentru că "văzând vântul", a început să se scufunde. Vântul se vede? Nu, se simte, se conștientizează; Petru a realizat că nu e firesc ce se întâmplă, că logica lucrurilor spune că el trebuie să se înece, că nu are cum să meargă pe apă. Și s-a afundat. Hristos îi întinde mâna și îl ridică. O mână care îl salvează din moartea fizică, dar și din slăbiciunea credinței. "Puțin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit?" (v. 31).

Credința tare înseamnă mers pe apă, îndoiala înseamnă scufundare. Credința e un dar, mersul pe apă este un gest plin de iubire oferit de Dumnezeu și cerut cu insistență de noi. Vreau să vin la tine! Este strigătul lui Petru, dar trebuie să fie și al fiecăruia dintre noi. Doar așa putem pluti, doar așa putem scăpa din înecul provocat de enormele și imposibilele calcule ale concretului "atât de logic" în care trăim. Iar când El se suie în corabia noastră, vânturile și valurile se liniștesc. Asta ne dorim, nu?

SFÂNTUL IOAN IACOB DE LA NEAMȚ

diac. Bogdan Bădiță

Pe 5 august Biserica îl prăznuiește pe Sfântul Ioan Iacob de la Neamț, ale cărui moaște au fost găsite în peștera Sfânta Ana din pustiu la Hozeva și care se păstrează în biserica mănăstirii Sf. Gheorghe Hozevitul din apropiere de Ierihon.

Sfântul Ioan Iacob intră în Mănăstirea Neamț și face ascultare la bolniță și ca bibliotecar, ajungând în scurt timp la o viață duhovnicească înaltă. Râvnind către viața în pustie și către Țara Sfântă, el pleacă la Ierusalim, merge și sărută Sfânta Cruce, se închină la Mormântul Domnului și intră în Mănăstirea Sfântul Sava din pustiu la Iordanul. De aici, în vara anului 1953, Sfântul Ioan se retrage într-o peșteră numită Chilia Sfintei Ana, unde, după tradiție, ea se ruga lui Dumnezeu să îi aducă un prunc. Timp de 7 ani, în timpul zilei, ieșea în gura peșterii unde scria poezii și traducea pagini patristice din limba greacă. Mânca o dată în zi pesmeți, măsline și bea puțină apă. Noaptea dormea foarte puțin pe o scândură și avea drept pernă o piatră.

La vârsta de 47 de ani, în anul 1960, își dă sufletul în mâinile lui Hristos. În 1980 trupul său este găsit neputrezit, din el ieșind o mireasmă frumos mirositoare. În 1992 Biserica Ortodoxă Română îl trece în rândul Sfinților, prăznuindu-l pe 5 august, data trecerii sale la cele veșnice. Este cinstit în România, Grecia, Cipru și în Țara Sfântă.

<i>Dacă nu se duce mintea</i>	<i>Și de nu se odihnește</i>	<i>Iar când nu ne dăm silința</i>
<i>Sus la ceruri sau la moarte,</i>	<i>Mila păcii întru noi,</i>	<i>Spre cunoașterea de sine,</i>
<i>Prea ușor se rătăcește</i>	<i>Vom găsi mereu pricina</i>	<i>Cântărim mai totdeauna</i>
<i>La vorbirile deșarte.</i>	<i>De gâlceavă și război.</i>	<i>Numai faptele străine.</i>

Versuri scrise de
Sfântul Ioan Iacob

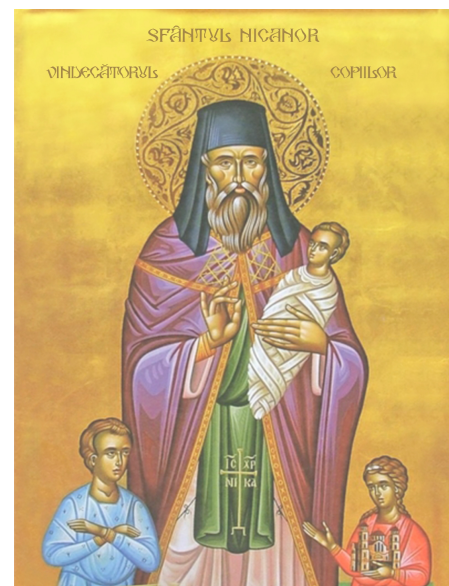
SFÂNTUL CUVIOS NICANOR, VINDECĂTORUL COPIILOR

pr. paroh Mihai Gojgar

Icoana Sfântului Cuvios Nicanor arată oricărui credincios preocuparea sfântului pentru copii, în special pentru cei bolnavi. În partea de sus a icoanei scrie "Sfântul Cuvios Nicanor, Vindecătorul copiilor". Cineva m-a întrebat: "dar cum, toți copiii sunt bolnavi?"

Desigur, cine poate să creadă că are o sănătate perfectă? Această chestiune ține de un ideal imposibil de atins. Deci, da, Sfântul Nicanor ajută în bolile tuturor copiilor, chiar dacă acum sunt latente. Copiii noștri sunt din ce în ce mai bolnavi, cu fiecare generație care se naște. A cere ajutorul acestui sfânt mi se pare un lucru care ține de acceptarea acestei realități și de conștientizarea nevoii ajutorului divin. De aceea, vă așteptăm să ne închinăm împreună Sfântului Nicanor joi, 6 august, de la ora 18, la Vecernie, și vineri, 7 august, de la ora 8, la Sf. Liturghie.

Vă așteptăm cu drag, împreună cu toți copiii și nepoții dumneavoastră.

PROGRAM LITURGIC 3 – 16 AUGUST

03.08 - 18.00 - Program de spovedanie;
04.08 - 6.00 - Sf. Liturghie;
05.08 - 18.00 - Vecernie și Maslu;
06.08 (Schimbarea la Față, dezlegare la pește) - 8.00 - Utrenia și Sf. Liturghie;
- 18.00 - Vecernie;
07.08 (Sf. Cuvios Nicanor) - 8.00 - Utrenia și Sf. Liturghie;
18.00 - Acatistul Sf. Dimitrie;
08.08 - Parastase (dacă sunt anunțate din timp);

09.08 - 8.00 - Utrenia și Sf. Liturghie;
10.08 - 18.00 - Program de spovedanie;
11.08 - 6.00 - Sf. Liturghie;
12.08 - 18.00 - Maslu;
14.08 - 18.00 - Prohodul Maicii Domnului;
15.08 (Adormirea Maicii Domnului) - 8.00 - Utrenia și Sf. Liturghie;
16.08 - 8.00 - Utrenia și Sf. Liturghie.

Anton Dorneanu

realizator – Radio Antena Satelor

La 3 aprilie 1601, Mihai părăsea Praga spre Viena și apoi spre Casovia. Acolo îl întâlnește pe Basta cel care, din ordinul împăratului, ar fi urmat să îl asiste în bătălia împotriva lui Sigismund. Pentru Mihai Viteazul nu mai exista însă cale de târguială. Știa probabil că aceasta ar fi fost unica sa șansă să recapete ceea ce pierduse atât de ușor. Și astfel, la 3 august 1601, în apropierea satului Guruslău, Mihai dădea ultima sa bătălie. Cu tunuri care băteau greșit și cu o armată mai dornică să se retragă din calea temușilor mercenari ai românului decât să lupte, Sigismund scăpa cu o fugă rușinoasă. Din Țara Românească veneau vești bune. Aflând că domnul lor vine cu oaste mare din Ardeal, frații Buzești strânseseră o armată și izgoniseră pe Simion Movilă de pe tronul Țării Românești, conform documentelor ce s-au păstrat. Aceștia îi trimiseseră solie lui Mihai că îl așteptau cu brațele deschise pe tron. La Turda, el alege să se despartă de armată, grăbit fiind să ajungă mai

MIHAI VITEAZUL

Locul de înhumare a capului Voievodului Mihai Viteazul de la Mănăstirea Dealu

degrabă la Făgăraș, acolo unde îl aștepta soția sa, doamna Stanca. Giorgio Basta știa, însă, că imperialilor le-ar fi convenit mai degrabă un control direct asupra Ardealului decât un mijlocit printr-o personalitate covârșitoare așa cum era cea a lui Mihai. În consecință, el ia decizia de a scăpa de fostul său aliat, ale cărui realizări pe plan militar îi răscoliseră destul orgoliul, și trimite în secret un detașament de 300 de cavaleri germani și valoni, condus de ofițerii Jacques Beauri și Mortgage, pentru a "aresta sau a ucide" pe Mihai. Soarta domnului fusese hotărâtă printr-o mișlească trădare. Intrând în cortul său, Beauri îi strigă atunci lui Mihai: "Dă-te prins!". Domnitorul nu a rostit decât un singur cuvânt: "Ba!", și a încercat să își apuce sabia pentru a lupta chiar și de unul singur cu atacatorii săi. Era, însă, prea târziu. Un glonț pornit din muscheta unui soldat valon îl țintuiește pe loc. Imediat, un mercenar îi străpunge pieptul cu sulita, în timp ce mulțimea ucigașilor se repede asupra sa cu halebardele. Urmează un spectacol îngrozitor. Viteazul este hăcuit și batjocorit prin praful din fața cortului său. Trupul său gol este aruncat iar capul, după ce îi este tăiat, este lăsat pradă câinilor și corbilor ce ar fi trecut pe acolo. Capul său este luat de unul dintre căpitani domnitorului și înmormântat de Radu Buzescu la Mănăstirea Dealu, lângă Târgoviște. Pe lespedea sa de piatră de la Mănăstirea Dealu stă scris: "Aici zace cinstitul și răposatul capu al creștinului Mihail, Marele Voievod, ce a fost domn al Țării Românești și Ardealului și Moldova".

DUMINICĂ... DE ISTORIE

Iuliana Lazăr

„Un popor care nu-și cunoaște istoria e ca un copil care nu-și cunoaște părinții”. Nu Nicolae Iorga ne-a îndemnat să facem o vizită la Muzeul Național de Istorie a României, dar nu putem ocoli adevărul acestei afirmații și nici clădirea instituției culturale, aflată la câțiva pași de Biserica "Sfântul Dumitru" Poștă.

Din dorința de a ști mai mult și de a învăța mai mult, cu sprijinul doamnei Valerica Pașita, (căreia îi mulțumim și pe această cale), duminică 19 iulie, imediat după Sfânta Liturghie, un grup de tineri de toate vârstele, însoțiți de Părintele Mihai Gojgar, am plecat în (re)cunoaștere. Vizita noastră a început în holul central (continuare pe ultima pagină)

ISTORICUL BISERICII SF. DUMITRY – POȘTĂ (partea III-a)

MAGAZIN Istoriku

БЕШТЕ

DACIA

SEB PÉDAKIA
AZI

A. TRES. LARPIANN

Професор да Филозофи да Колежта Национала,
мѣ

НИКОА. БЪАЧЕСКЕ.

Томъ I.

БЪСРЕЩИ.

Къ тѣмъ Колежта Национала

1843.

www.dacoromanica.ro

[illegible]

www.dacormonica.ro

Adresa:
B-dul Regina Elisabeta,
Nr. 28
Sector 5, București
Tel. 0758971001

**Fii ctitor
cu 1 euro !**

RO 02 RZBR 0000 0600 1219 1317 – LEI
RO 18 RZBR 0000 0600 1435 9658 – EURO
RO 93 RZBR 0000 0600 1435 9666 – USD
Raiffeisen Bank, Agentia Decebal.